

1. kapitola

*Tak tedy kdysi dávno žil král, který vládl malému království
na břehu moře. Neměl žádného syna, ale měl tři synovce,
z nichž nejmladšímu říkali Chytrý John...*

Z POHÁDKY O CHYTRÉM JOHNVI...

LONDÝN, ANGLIE
DUBEN 1738

Silence Hollingbrooková dobře věděla, že vlci jsou krvežíznivé šelmy, které se neřídí lítostí ani ctí. A pokud musí někdo čelit vlkovi chytře přestrojenému za člověka, není dobré ukazovat strach. Takový člověk spíš musí napřímit ramena, zvednout bradu a zkrotit to prokleté zvíře pohledem.

Alespoň tak si to Silence říkala, když hleděla do očí nechvalně známému londýnskému říčnímu pirátovi Fešáku Mickeymu O'Connorovi. A jak ho pozorovala, pan O'Connor učinil něco mnohem děsivějšího než jakýkoli skutečný vlk.

Usmál se na ni.

Silence polkla.

Mickey O'Connor si hověl jako král pirátů, kterým

také byl, na pozlaceném trůnu z rudého sametu na jednom konci luxusně zařízeného trůnního sálu. Stěny byly obložené plátkovým zlatem, podlahu tvořila úchvatná mozaika z různě zbarveného mramoru a kolem Silence se tyčily hromady kradeného zboží: byly tu bedny přetékané kožešinami a hedvábím, krabice s čajem i různým kořením a poklady ze všech koutů světa. Všechno to bylo uloupené z obchodních lodí, jež připluly do londýnských doků. Silence stála uprostřed všeho toho nezákonně nabytého bohatství jako prosebnice.

Znovu.

Pan O'Connor si vzal z tácu, který držel malý chlapec, cukrovinku a podržel ji mezi svými dlouhými prsty, zatímco pozoroval Silence. Jeden koutek jeho širokých, smyslných úst se pobaveně zvedl. „Je mi vždycky potěšením hledět do vašich oříškově hnědých očí, paní Hollingbrooková, ale uvažuji, proč jste mě v tomto krásném odpoledni navštívila.“

Při těch posměšných slovech se Silence narovнала. „Víte moc dobře, proč jsem tady, pane O'Connore.“

Piráta elegantně zvedl vyklenuté tmavé obočí. „Opravdu?“

Harry, jeden z O'Connorových strážců, který ji doprovodil do trůnního sálu a nyní stál vedle ní, přenesl nervózně váhu z nohy na nohu. Harry byl velký muž s potlučeným obličejem – muž, který měl zjevně za sebou drsný život – přesto se zjevně Mickeyho O'Connora obával.

„Teď pomalu,“ zamumlal pod vousy. „Nechcete ho přece rozčítit.“

Pan O'Connor si dal cukroví do úst a žvýkal. Samým blahem na okamžik zavřel své černé oči. Byl to krásný muž. To Silence musela uznat, třebaže ho jinak shle-